

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 70.631 van 12 januari 1998

A. 68.302/XIII-26

In zake : **MOSSAY** Pierre,
rue Hauzeur 14
4800 Verviers,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de
Minister van Vervoer.

DE RAAD VAN STATE, XIIIe KAMER,

Gezien het op 29 maart 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Pierre MOSSAY de nietigverklaring vordert van de beslissing van 31 januari 1996 waarbij het bestuur der luchtvaart hem onderwerpt aan een examen betreffende de reglementering van de luchtvaart (artikel 37 van het koninklijk besluit van 15 maart 1954 tot regeling der luchtvaart) teneinde vast te stellen of zijn kennis overeenstemt met die welke vereist wordt voor het behalen van de vergunning van privaat vliegtuigbestuurder waarover hij beschikt en waarbij, overeenkomstig artikel 38, § 1, 1°, van het koninklijk besluit van 15 maart 1954, zijn vergunning geschorst wordt tot de datum van de definitieve uitslagen van dat examen;

Gelet op arrest nr. 60.330 van 19 juni 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt afgewezen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer FORTPIED, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 20 december 1996, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 30 juli 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 11 september 1997;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. E. HODY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. E. GILLET, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer DEROUAUX, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, die houder is van een vergunning van privaat vliegtuigbestuurder, op 26 mei 1995, toen hij een vliegtuig van het type Piper Cub bestuurde, betrokken raakte in een vliegtuigongeluk waardoor hij genoodzaakt was een noodlanding uit te voeren op de autosnelweg Verviers-Prüm, die toen nog niet voor het verkeer toegankelijk was; dat hij vervolgens het toestel aan de kant heeft gezet, het toezicht erover aan zijn passagier toevertrouwd heeft en contact opgenomen heeft met de commandant van het vliegveld van Theux-Verviers die het onder zijn hoede genomen heeft;

Overwegende dat artikel 94, § 1, van het koninklijk besluit van 15 september 1994 tot vaststelling van de vliegverkeersregelen stelt dat "de bestuurder (...) binnen de 7 dagen aan de directeur-generaal van het Bestuur van de Luchtvaart ieder ongeval of incident (dient) mede te delen dat voorkwam tijdens het gebruik van een luchtvaartuig"; dat verzoeker bevestigt zulk een verslag aan het bestuur van de luchtvaart gestuurd te hebben bij gewone brief, die op 29 mei 1995 ter post bezorgd is; dat het bestuur bij brief van 18 oktober 1995 aan verzoeker liet weten dat het geen enkel verslag van zijnentwege ontvangen had en hem over deze tekortkoming uitleg vroeg, die vóór 10 november 1995 bezorgd diende te worden; dat verzoeker op 23 oktober 1995 aan het bestuur een zogenaamde kopie heeft bezorgd van zijn verslag betreffende zijn landing "op het platteland", en eraan heeft toegevoegd dat hij dacht dat een "probleem in de postbedeling" de oorzaak was van het feit dat het zijn verslag d.d. 29 mei 1995 niet

ontvangen heeft; dat het bestuur bij een brief van 31 januari 1996 aan verzoeker liet weten die uitleg niet te aanvaarden, dat het van plan was hem te onderwerpen aan een examen betreffende de reglementering van de luchtvaart, overeenkomstig artikel 37 van het koninklijk besluit van 1954 tot regeling der luchtvaart, dat dat examen afgelegd diende te worden binnen zestig dagen, bij verzuim waarvan artikel 38, § 1, 1°, van hetzelfde besluit toegepast zou worden, en dat het overeenkomstig diezelfde verordeningsbepaling zijn vergunning als privé-piloot schorste, totdat hij voor dat examen zou slagen; dat het bestuur bovendien aan verzoeker gevraagd heeft hem onverwijld zijn vergunning te doen toekomen en contact met hem op te nemen om de praktische regels van het examen te bepalen; dat dat de bestreden handeling is;

Overwegende dat verzoeker zich daaraan heeft gehouden, zodat het examen vastgesteld werd op 26 maart 1996; dat verzoeker op 20 februari 1996 door tussenkomst van zijn advocaat het bestuur verzocht heeft zijn situatie te herzien, daar hij op 8 juni 1995 geslaagd was voor het examen op grond waarvan hij luchthavenmeester kon worden; dat het bestuur op 5 maart 1996 antwoordde dat die omstandigheid niets ter zake deed en dat het zijn beslissing d.d. 31 januari handhaafde; dat verzoeker op 21 maart 1996 het bestuur verzocht heeft de ontmoeting van de 26e uit te stellen tot een latere datum die hij zou voorstellen; dat hij geen andere datum voorgesteld heeft, maar op 29 maart 1996 dit beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld;

Overwegende dat verzoeker het tweede middel van het verzoekschrift ontleent aan de schending van de rechten van verdediging; dat hij

opmerkt dat de bestreden beslissing niet is voorafgegaan door een debat op tegenspraak dat hem de gelegenheid zou hebben geboden om zijn standpunt uiteen te zetten;

Overwegende dat artikel 94, § 1, van het koninklijk besluit van 15 september 1994 tot vaststelling van de vliegverkeersregelen stelt dat "de bestuurder (...) binnen de 7 dagen aan de directeur-generaal van het Bestuur van de Luchtvaart ieder ongeval of incident (dient) mede te delen dat voorkwam tijdens het gebruik van een luchtvaartuig";

Overwegende dat verzoeker betoogt dat hij het verslag over het incident van 26 mei 1995 bij gewone brief op 29 mei 1995 aan het bestuur heeft verzonden; dat hij preciseert dat er een getuige is, de commandant van de luchthaven, en dat laatstgenoemde het bestuur ook een verslag heeft toegezonden; dat de verwerende partij beweert geen van die verslagen te hebben ontvangen, aangezien zij verzoeker op 18 oktober 1995 schriftelijk verzocht heeft uit te leggen waarom hij geen verslag had ingediend; dat verzoeker het bestuur op 23 oktober 1995 een kopie van het verslag heeft toegezonden en daaraan heeft toegevoegd dat hij ervan uitgaat dat er een "probleem in de postbedeling" is geweest;

Overwegende dat uit de brief d.d. 18 oktober 1995 van de adjunct-directeur-generaal van het bestuur van de luchtvaart blijkt dat "daarover een administratief onderzoek was ingesteld", zonder bijkomende precisering;

Overwegende dat de schorsing van de vergunning van privaat vliegtuigbestuurder en de verplichting om opnieuw een examen betreffende de

reglementering van de luchtvaart af te leggen zware maatregelen zijn, die genomen zijn naar aanleiding van het gedrag van verzoeker; dat de verwerende partij om die reden verzoeker had moeten meedelen welke maatregel zij van plan was te nemen en dat zij dit op een andere manier had moeten doen dan door te vermelden dat er een administratief onderzoek was ingesteld; dat zij de mening van verzoeker omtrent het hem ten laste gelegde feit en de geplande maatregel had moeten horen; dat dit in casu niet is geschied en dat de verwerende partij meteen heeft beslist dat het verslag niet binnen zeven dagen na het incident is toegezonden, dat de luchtvaartreglementering is overtreden, dat verzoeker opnieuw een examen daarover moest afleggen en dat zijn vergunning, in afwachting daarvan, werd geschorst; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 31 januari 1996 waarbij het bestuur der luchtvaart Pierre MOSSAY onderwerpt aan een examen betreffende de reglementering van de luchtvaart en zijn vergunning van privaat vliegtuigbestuurder schorst tot de datum van de definitieve uitslagen van dat examen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op twaalf januari 1900 achtennegentig door :

de HH. HANOTIAU, kamervoorzitter,
LERoy, staatsraad,
QUERTAINMONT, staatsraad,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECORDINEERD OP 12 JANUARI 1973.